

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ויקרא תשע"ז תהא שנת עזות דקדושה.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מדור גלגלים בתורה מופיע בעמוד י'.

חדש ניסן מרמז על שרש נייס, ואוכלים אגוזים שנקראים באידיש ניס.

נביא צטוט מדברי הגאון ר' משה שפירא זצ"ל שדוקא על ידי למווד פנימיות התורה אפשר לגלות את האור האלקי שמסתתר בכל דבר בעולם הגשמי. (הובא בתחילת ספר 'שבטי נחלתך'). הרמב"ן בכל מקום שהוא מתחיל לבאר עניני פנימיות התורה הוא פותח בלשון 'ועל דרך האמת' וזה תמונה מאד הרי כל התורה היא תורת אמת. על דרך האמת האמור בתורת הנסתר משמעותו שדברים אלו באו לגלות את עמק מה שנסתר בתורה ובבריאה, ולהראות איך גם המציאות הגשמית הרחוקה והשפלה מגלה כבוד שמים. לכן דברי תורה אלו קרויים נסתר, כיון שכונתם לגלות מה שנסתר בעולם. כפתיב "אכן אתה אל מסתתר". והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שהשתלשל השם **נייס** לחדשות שקורות בעולם, וזה ה"ת של נכנס לני יצא סוד. וכן מובא מהאדמו"ר מקוצק זצ"ל על הפסוק "הירא את דבר ה' מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם לבו אל דבר ה' שיש פאן רמז שמי שהוא הפך מ"ירא את דבר ה'" הוא זה ש"לא שם לבו" למה שקורה בעולם להבין במאורעות העולם ולשים לב מה ה' מרמז לנו בהם. וכפי שהפסוקים שם מדברים על מפת ברד שה' צנה להכניס הביתה את העבדים והבהמות, היינו להתיחס למה שקורה בעולם. ולכן **נייס** נרמז שם בפתיב "הירא את דבר ה' מעבדי פרעה הניס". וכן חדש **ניסן** מרמז על שרש **נייס**, ואוכלים בפסח אגוזים שנקראים באידיש **ניס**. כי החדש הזה הוא בבחינת **חדשות והתחדשות**, כמובא בש"ה שכל חדש ניסן הוא בחינת ראש חדש שהמלכות מתחדשת בו, כמו שפתיב (שמות יב, ב) "החדש הזה לכם ראש חדשים". וכפי שמובא ב'שער הכוונות' להאריז"ל (ראש חדש ח"ב ע' קטז), שראש חדש הוא זמן שבו רחל מתחדשת ומקבלת שפע, ומרמז בנסח התפלה 'ראשי חדשים לעמך נתת', ראשי תבות **רח"ל**. ונראה שעקר התחדשות המלכות תלוי בחדושי תורה, וכשמחברים את חדשות העולם לחדושי תורה דרך פרד"ס התורה זה מביא את הגאולה, כי יש פאן יחוד בכל העולמות.

וכן מובא בספר 'אמונת עתיד' (תשנ"ז ע' רחצ) שראש חדש בגימטריא דוד מלך ישראל חי וקיים. וכן אומרים בתפלת מוסף בראש חדש 'יהי החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו', כי התחדשות המלכות בכל ראש חדש ובפרט בחדש ניסן מסגלת להביא את הגאולה. וזה גם הגימטריא של חדש **ניסן** אם נחשב נו"ן סופית במספר 700. וכן שמעתי שסיני אותיות **נייס**, לרמז שמסיני זכינו למציאות של חדשות בעולם, שהרי "אין כל חדש תחת השמש" ורק בתורה שהיא

למעלה מן השמש יש חדש. ואדרבה על ידי תורה מעלים גם את חדשות העולם להיות חדשות אמתיות על ידי הפיכתם לתורה. וכן נראה שנייס מרמז על שרש נס, כי הנייס של תורה מביא את הנסים של הגאולה השלמה.

וכן מצינו בגמרא (פסחים קט.) שבפסח מחלקים אגוזים לתינוקות בליל הסדר, וכן מצינו במדרש (שמו"ר ג, ד) שמשוה שאל את הקב"ה קודם יציאת מצרים **כמה קליות ואגוזים התקנת לתינוקות שבהן**. ונראה לבאר על פי דברינו דמובא ב'חתם סופר' (תורת משה' דרוש לח' טבת) **"אל גנת אגוז ירדתי" ג'נת' ר"ת ג'מטריה נ'וטריקון ת'מורה**. ובחדש ניסן זה הזמן לנייס אמתי שנרמז באגוז ששמו ניס, היינו שעל ידי האגוז שמסמל את תורת הרמז מחברים את פרד"ס התורה עד עמקי החדשות שבעולם. וכן נביא מהזהר שעל תורת הרמז יש נחש תקיף, וגם על האגוז מובא ב'אור החיים' (ויקרא יב, ג) **אמרו בספר הזהר הקדוש כי ד' קלפות הם הסובבים לבחינת הקדשה, בסוד גנת אגוז**. וכן מובא ב'מטה אפרים' (סימן תקפג) **שאגוז בגימטריא חטא**. ומאידך אגוז בגימטריא טוב דבתוף האגוז יש פרי שהוא החלק הטוב שבאגוז. והוסיף הרה"ג ר' יואל טיטלבוים שליט"א שעבודת הפרך במצרים היתה בבחינת פיצוח קליפת האגוז הקשה, וכן בכל שנה עובדים בערב פסח בהכנות לחג לשבר את קליפת האגוז, ולהגיע לטוב שטמון באגוז בליל הסדר. וכן חודש האביב מרמז על הזמן שהלחות בפירות מתייבשת והם ראויים לפיצוח, כמובא ברש"י על הפסוק (ויקרא ב, יד) **"אביב קלוי באש"**. שמיבשין אותו על האור באביב של קלאים שם הכלי של מוכרי קליות. "גרש" לשון שבירה וטחינה.

וכן מובא בספר 'באתי לגני' (ח"ה קכד) **מלוי אגוז עולה ארון שהוא יסוד אבא המלכש ביסוד דד"א**. ורואים שמלוי אגוז מרמז על השפעת התורה שיורדת למטה. וכן מצינו בזהר (שמות טו:) **אמר לו רבי עקיבא, מה זה שפתוב "אל גנת אגוז ירדתי"**, אמר לו בא ראה, אותו גן יוצא מעדן, וזוהי השכינה. אגוז זו מרפבה עליונה קדושה של אותם ארבעה ראשים שמאירים שנפרדים מן הגן, כמו האגוז הזה שאותם ארבעה ראשים קדושים לפנים. ומה שאמר ירדתי, כמו ששינינו, ירד פלוני למרפבה. אמר לו רבי עקיבא, אם כן, הנה לו לומר לאגוז ירדתי, מה זה "אל גנת אגוז ירדתי", אמר לו, משום שזהו שבחו של האגוז. מה אגוז נסתר וטמיר מכל צדדיו כן המרפבה שיוצאת מהגן נסותרת מכל צדדיה. ומה אותם ארבעה ראשים שבאגוז מתחברים בצד זה ונפרדים בצד זה כן במרפבה מתחברים באחדות בחדונה ושלמות, ונפרד כל אחד לעברו על מה שהתמנה. זהו שפתוב "הוא הסבב את כל ארץ החוילה", הוא ההלך קדמת אשור, וכן כלם. ורואים שהאגוז מסמל את השבילים שמחברים את העולמות התחתונים לגן עדן ולשכינה שבעולם האצילות, וקלפות האגוז מסמלות את הקלפות שמלבישות על השבילים האלו. והם דברינו שתורת הרמז מחברת את האדם לסוד ששיף לעולם האצילות, ודרך הרמז עולים להתחבר למעלה. וכן צורת פנים האגוז בגשמיות אם נקלף אותו, היא כצורת מח, וכן רואים מהזהר (תיקונים לו.) שהוא קורא לפנים האגוז מח האגוז שהקלפה מכסה ושולטת על המח שבפנים.

וְכֵן פָּשַׁט רְמֵז דְּרֵשׁ סוּד בְּגִימָטְרִיא תַרְגוּם עם הכולל, לרמז שדרך חבור הפרד"ס אפשר לגלות גם את האור שיוֹרֵד לְבַחֲנֵת תַרְגוּם, ומשתלשל בגשמיות לעמקי הקלפות, ולכן זה תַרְגוּם עם הכולל, היינו תַרְגוּם עם השרש שלו למעלה. וכן **תַרְגוּם** מרמז על מיני **תַרְגוּמָא** שהם **פַרְפְּרָאוֹת** שְמִסְמָלִים את תורת הרמז, כמובא במשנה (אבות ג, יח) **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן חֲסֵמָא אוֹמֵר, תְּקוּפוֹת וְגִמְטְרִיאוֹת, פַרְפְּרָאוֹת לַחֲכָמָה**. וכן השתלשל בגשמיות שמשתמשים ב**אַגוּזִים לַפַּרְפְּרָאוֹת**. כי שניהם מסמלים את תורת הרמז. ועוד השתלשל בגשמיות הכנוי **אַגוּז גֵּן עֵדֶן** שֶמֶרְמֵז על **גַּנְת אַגוּז** לַאֲגוּזֵי הַפֶּסְטוּק, ועקר גדולו של הפרי בעולם השתלשל ב**אַירָאן וְאֵרָה"ב** שֵׁישׁ בִּינֵיהֶם חֲכוּף בְּמִיצְרֵי הוֹרְמוּז שְמִסְמָלִים את תורת הרמז כְּדִלְקֶמֶן. וכן המספר המסתתר בין אותיות **פִּיסְטוּ"ק** הוא **268** כְּמִנְיָן מְרַכְּבָה, כפי שהבאנו מהזהר שגנת אגוז היא **מְרַכְּבָה לְשִׁכְיָנָה**. וכן השתלשל השם **פִּיצוּחִים** לסוגי האגוזים, ופִּיצוּחִים מְרַמְזִים על **פִּצוּחַ** וגלוי סודות התורה, שְמִסְתַּתְרִים בָּהֶן. וכן המספר המסתתר בין אותיות **פִּיצוּחִים** הוא **268** כְּמִנְיָן מְרַכְּבָה, ולפי מספר גדול יוצא **828** כְּמִנְיָן **רְזִי תוֹרָה**, וכְּמִנְיָן **צְפִנַת פְּעִנַח**. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א **שְפִיצַחִים** אותיות **חֲפִ"ץ חִי"ם**. כי למוֹד פַרְד"ס התורה מחבר לעץ החיים.

וְכֵן שְמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' א. עֲבֵרוֹן שְלִיט"א **שְסוּד הַתוֹרָה בְּגִימְטְרִיא שְמִים וְאַרְץ** וְזֶה גַם הַגִּימְטְרִיא שֶׁל **קַבְּלָה** בְּמִלּוּי הָאוֹתוֹת, ומבאר לדברינו שעל ידי למוֹד הסוד מחברים את כל הפרד"ס עד שמשגיגים חבור שמים וארץ ממש. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוגי שליט"א **שְפִשְׁט רְמֵז דְּרֵשׁ סוּד בְּגִימְטְרִיא צִירוֹף אוֹתוֹת**.

וְהוֹסִיף הרה"ג ר' צ. פ. שליט"א שְשֵׁרֵשׁ **נִיס"ן** נְרַמֵּז גַם בְּאַרְץ **סִין** שֶׁהִיא בְּמִזְרַח הָעוֹלָם, בְּבַחֲנֵת **תַּפְּאָרֶת** דְּקִלְפָּה שְמַחֲבַרְת בֵּין הַלְמַעְלָה לְלַמְטָה, וְכֵן **רְמֵז** נְרַמֵּז בְּמִזְרַח הָעוֹלָם. וכן **סִין** בְּגִימְטְרִיא **פִּיל** או **עַמּוּד** שְמִסְמָלִים את התפארת שכוללת חסדים וגבורות. ולכן **הַרוּאָה פִּיל בְּחִלּוֹם פְּלָא נַעֲשֶׂה לוֹ**, שְמַחֲבַר רִוְחָנִי לְגַשְׁמִי בְּבַחֲנֵת פְּלָא, וְכֵן מְצִינוּ בְּגִמְטְרִיא (שבת קכח) **חֲבִילֵי זְמוּרוֹת יִטְלְטְלוּ מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְאָכֵל לְפִילִין**. ורואים שהפיל אוכל זמורות שֶמֶרְמְזִים על תורת הרמז המַחֲבַרְת את הַפֶּשֶׁט לְדְרוֹשׁ וְלַסוּד, בְּסוּד חֲבוּר הָעוֹלָמוֹת. וכן השתלשל בגשמיות שֶׁהַפִּילִים בְּאִים מְאַרְצוֹת הַמִּזְרַח וְהַפִּילִיפִינִים. ועוד השתלשל בגשמיות שֶׁהַסִּינִים מְכַבְּדִים אָדָם בַּעַל כְּרֶס, לְרַמֵּז שְשֵׁרֵשׁ מֵהַתַּפְּאָרֶת שֶׁהִיא בְּחִינַת כְּרֶס. וכן השתלשל בְּאַרְץ סִין שֶׁהֵם מְצִטְיָנִים בְּבִנֵּית גְּשָׁרִים גְּבוּהִים וְכוּ'. וְגַשְׁרֵי מִסְמַל את עמוֹד הָאֲמָצֵע שְמַחֲבַר שְנֵי צַדִּדִים בְּבַחֲנֵת גְּשֵׁר. וכן השתלשל שְאַרְץ סִין מְכַנֶּה **אַרְץ הַשְּׁמֶשׁ הָעוֹלָה**, בְּבַחֲנֵת חֲבוּר הַחֲדָשׁוֹת שֶׁהֵן **לְמַעְלָה מִן הַשְּׁמֶשׁ**. וכן השתלשל בְּמַלְכוּת הָעֶרֶב רַב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְמִמְשַׁלְתֶּם עוֹמְדַת לְהַתְּפַרֵק בְּחֲדָשׁ **נִיסָן** מִלְשׁוֹן **נִיִּס, וְהַתְּחַדְּשׁוֹת**, בְּגִלְל סַכְסוּף פְּנִימִי על עֲנִינֵי שְדוּר הַחֲדָשׁוֹת, לְרַמֵּז שֶׁהַמַּלְכוּת רוּצָה לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּחֲדָשׁ נִיסָן בְּבִיאַת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וְאֵז נִזְכָּה לְחֲדָשׁוֹת הָאֲמַתִּיּוֹת. ולכן השתלשל השם **הַתְּאֲגִיד** לענין הסכסוף שלהם בְּגִימְטְרִיא **מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד**.

מוֹבָא בְּפֶרוֹשׁ הַגֵּר"א על הַזֵּהָר (פקודי רנה) **קִלְפָּה יִרְקָה פִּישׁוֹן פֶּשֶׁט, תְּהוּ, וְכֶה אֵין צִרִיף הַפְּאָה**. וכד **מְטוּ לְקִלְפָּא תַנְיָנָא דְאִיְהִי תְקִיפָא רְמֵז, בְּהוּ, שֵׁם "כָּל הוֹלֵךְ עַל גַּחוּן", "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ", וְשֵׁם הָאִי נַחֲשׁ אִיְהִי קִשְׂיָא לוֹן**. רואים שעל תורת הרמז יש נחש חזק ותקיף, והיא שִׁכְת לְנֵהָר גִּחוּן שֶׁרֵשׁ הַנְּחֶשׁ שְנִקְרָא גַּחוּן. וכן אוֹתוֹת **רְמ"ז** סְמוּכוֹת לְאוֹתוֹת **נַח"ש** שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיא **מְשִׁיחַ**. וכן **עוֹד** שֵׁם הַנְּחֶשׁ, עוֹלָה כְּמִנְיָן **גִּימְטְרִיא**. וכן **עַמְלַק** שֶׁהוּא הַנְּחֶשׁ הִיָּה **מְלֹךְ עָרֵד**, כְּמוֹ שְכַתוּב (במדבר כא, א) **"וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מְלֹךְ עָרֵד יֹשֵׁב הַנְּגֹב"**. והוסיף הרה"ג ר' פִּנְחָס ל. שְלִיט"א **שְחַשְׁבוּ"ן** אוֹתוֹת **ב"ו נַח"ש**. והוסיף הרה"ג ר' פִּנְחָס ל. שְלִיט"א שְרוּאִים בְּקִלְפַת אָדָם שְמַלְבִּישָׁה על הָאֲדָמוֹנִי דְקִדְשָׁה שְמַתְעַסְקִים עִם מְסַפְּרִים יוֹתֵר מְקִלְפַת יִשְמַעְאֵל, שֶׁהֵם מוֹנִים את הַשְּׁנִים לְפִי סְפִירַת מְסַפְּרִים, וְכֵן הַנְּאֲצִים ימ"ש חֲקִקוּ **מְסַפֵּר** על יד כָּל יְהוּדִי. וכן הָמֵן הִיָּה **סַפֵּר** שֶׁל כָּפַר קְרָצוּם, כְּמוֹבָא בְּגִמְטְרִיא (מגילה טז). וְסַפֵּר הוּא מִלְשׁוֹן **מְסַפֵּר**, כִּינּוֹן שֶׁהוּא חוֹתֵף וּמְצַמְצֵם את הַשְּׁעוֹרוֹת, בְּבַחֲנֵת **מְסַפֵּר**.

כתוב (שה"ש ז, ט) **"אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים"**.
ומובא ב'מלבי"ם' (יחזקאל יז, ד) **שם סנסן לא נמצא רק גבי תמר, "אוחזה בסנסניו", שהם העוקצים**
שבולבי התמר שבהם יאחו העולה בתמר שהוא חלק וגבוה. וביאר הרה"ג ר' א. י. שליט"א שסנסניו אותיות
ניס"ן סיר"ן, או סינ"י, סוד תורת הרמז שמחברת את חלקי התורה, לכן עץ התמר שהוא בבחינת חוט השדרה שמסתיים
ביסוד עולים עליו מדרגה לדרגה דרך סנסניו שמחברים את חלקי התורה ומעלים את הלומד מדרגה לדרגה. וכן מובא
בפרע"ח להאריז"ל שסנסניו מרמזים על אותיות התורה: (הזמירות ה) יכוין ביחוד זה "אוחזה בסנסניו כו", אך לא
תאמר תחלת הפסוק. ותכוין כי אוחזה גימטריא כ"ז, נגד כ"ז אותיות התורה, ותכוין בניקודו ככתוב בספר
ממש, בניקוד אוחזה ותכוין כי אוחזה הוא שם קדוש, ותכוין כי שם זה הוא סוד השדיים והדדים ונקרא
סנסניו, ותכוין לאחוז ולקבל האור הגדול. ותכוין כי אלו הדדים הם בהיכל האהבה כנזכר בזהר פקודי,
ולכן תכוין בר"ת וס"ת של אחזה בסנסניו, שהוא אוה"ב. והוסיף הרה"ג ר' יואל טיטלבוים שליט"א שחודש ניסן
שם הוי"ה כסדרו והוא בחינת פנים, וכן אות ס' של ניס"ן מרמזת על הפנים, ושתי אותיות נ' מרמזות על שתי הפאות
משני צידי הפנים.

"אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו **מבקש שבר" לשבור את הפתח הגבוה** **שמעל הרגל של הה' ששם פתח התשובה** **שנרמז במצה.**

מצינו בזהר (פנחס רנב.) **שההבדל בין חמץ המסמל את יצר הרע, למצה המסמלת את יצר הטוב, הוא חוט דק שהופך את**
הה' שבמלה מצה לח' שבמלה חמץ. נראה דהזהר מרמז על חוט הנחש שנקנס בצד הקדשה במצה, והופך אותו
לחמץ. וה' שנהפכת לח', היא בבחינת חשמל שנהפך לנחש. וכן מצינו בזהר (הקדמה ח:) שבין הקדשה לסטרא אחרא יש שעור
של חוט דק. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שהדברים נרמזים בכתוב (משלי יז, יט) **"אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו
מבקש שבר", היינו שמי ש**"אהב פשע"** ואחר כך חוזר בתשובה בסוד **"אהב מצה"**, הוא זה ל**"מגביה פתחו מבקש**
שבר" לשבור את הפתח הגבוה שמעל הרגל של הה' ששם פתח התשובה שנרמז במצה. וכן **"מגביה פתחו מבקש שבר"**
בגימטריא 1498, ונראה שיש כאן רמז כיון שכל האותיות מא' עד ת' עולים 1495, הפסוק מרמז לנו שלא נחשוב שהפיכת
הח' לה' מורידה מהמספר 3 מספרים, אדרבה **"מגביה פתחו מבקש שבר" בגימטריא 1498 ומעלה את המספר ב3****

מספרים.

וכן מובא בס' שערי צדק (א) אין בין גן עדן לגיהנם אלא כחוט השערה. וכן מצינו בזהר (ויקרא יב:) על לחמי תודה
שהקרבן חמץ במקדש, שהם בבחינת **"להט החרב המתהפכת", שמתהפכת מטוב לרע, ומרע לטוב. וכן מובא בספר**
'סדר היום' (סדר חג הפסח) שחמץ בגימטריא פגימה. וכן מובא בספר 'אוצר החיים' להרה"ק מקאמנא (מצוה ט) שיש נח"ש

ימים בשנה שבהם אוכלים חמץ לרמז שהחמץ קשור עם הנחש, ועין בשל"ה (פ' כי תצא תורה אור) שיש פ"ת כתות של מלאכי חבלה כמנין לילית. ומובא ב'בן איש חי' ששתי כפרות של שבת מבטלים אותם. ב' פעמים כפר בגימטריא פת. והרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א מבאר שפת הוא השרש של מפתה המסמל את קלפת התאנה. וכן פת בגימטריא סטרא אחרא. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שחמ"ץ ר"ת חמת מלא צואה. (עין שבת קנב). וכן ידוע המעשה מהבעש"ט שספר על יהודי פשוט שהמתיק את הדינים בשמים בליל הסדר כשבאר את ההגדה, 'שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו' מלשון חלות חמץ. 'והקב"ה מצילנו מידם' מלשון מצות.

מוצרי נקיון סנו, קשורים לחודש ניסן.

נראה דלכו בערב פסח עוסקים בנקיון דמצינו בגמרא (פסחים קיא): שהמלאך הממנה על הפרנסה נקרא נקיד, והמלאך הממנה על העניות נקרא נבל. ומבאר רש"י (ד"ה נקיד) נקיד שמה, לשון נקיות, לפיכך אינו רוצה לכלוף שיהו פרורין נשלקין לדרס ברגל, נבל שמה, לשון לכלוף. וכן מובא ברש"י (שבת סב: ד"ה ליד) שרא דעניותא נביל שמה, ונביל קרי ליה, ואוהב מקום מאוס. רואים שהנקיון מביא פרנסה, וכיון שחדש זה הוא הזמן של השפעת הפרנסה, עוסקים בו בנקיון. עין בפרוש הרא"ש (נדרים נו.) שהיו מכינים בבית מטה מצעת לנקיות כסגלה לפרנסה. וכן מצינו במדרש (משנת ר"א יז) שהנקיון הוא סמל של קדושה, ובמקום שיש קדושה יש שפע וברכה. ומאיך מצינו בזהר (וישב קצ): שהסטרא אחרא נקרא לכלוף. וכן מובא בפרוש הש"ף על התורה (ריש פ' לך לך) שהפוף אותיות כלכל הוא לכלך, לרמז שאם מסירים הכלוף זוכים לכלכלה ולפרנסה. וכן נראה שהשתלשל בגשמיות חברה של מוצרי נקיון בשם סנו, לרמז שהם קשורים לחודש ניסן שעוסקים בנקיון.

והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שמשה בנה מזבח אחרי פסח כשניצח במלחמת עמלק וקרא לו ה' ניסן. והוסיף הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שנקי"ד מרמז בפתוב (תהילים לו, כה) "ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם", בהפוף אותיות. וכן נקי"ד מרמז על נקיון ביום י"ד ניסן. והוסיף הרה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א שנקיד בגימטריא חג הפסח. והוסיף הרה"ג ר' יוסף גרטנר שליט"א שלכן נלחם יעקב אבינו בלבן לעשות פרנסה, דרך צאן נקדים, וקלוף נקדות על המקלות. כי לבן היה מקשר למלאך העניות נבל, להלחם ביעקב ולרמותו ולמנע ממנו פרנסה. ויעקב נלחם בו דרך התקשרות עם המלאך נקיד הממנה על הפרנסה. וכפי שמובא ב'שער הפסוקים' להאר"ז'ל (בלק קפח) שלבן התגלגל בנבל הפרמלי שלא רצה להשפיע פרנסה לדוד המלך.

והוסיף הרה"ג ר' חיים צבי לרפ"ד שליט"א שלאחר הקרבת קרבן פסח הקפידו במיוחד על נקיון המקדש, כמובא בסדר הקרבת קרבן פסח, אחר שיצאו כלן רוחצין העזרה מלכלוכי הדם ואפלו בשבת, אמת המים היתה עוברת בעזרה, שפשוטין להדיח הרצפה סותמין מקום יציאת המים והיא מתמלאה על כל גדותיה עד שהמים עולין וצפין ומקבצין אליהם כל דם ולכלוף שבעזרה, אחר כך פותחין הסתימה ויוצאין המים עם הלכלוף, נמצאת הרצפה מנקה, זהו כבוד הבית, יצאו כל אחד עם פסחו וצלו אותם. וכן השפעת המזון היתה דרך השלחן לכל העולם. ומצינו ברש"י (שמות כה, כט) "ומנקיתיו" תרגומו ומכילתיה הן סניפים כמין יתדות זהב עומדין בארץ וגבוהים עד למעלה מן השלחן הרבה כנגד גבה מערכת הלחם, ומפצלים ששה פצולים זה למעלה מזה וראשי הקנים שבין לחם סמוכין על אותן פצולים וכו', ויש מחכמי ישראל אומרים

קשורתיו אלו סניפין שמקשין אותו ומחזיקין אותו שלא ישבר. ומנקיתיו אלו הקנים שמנקין אותו שלא יתעפש. נראה דלכן הקנים עליהם יושב לחם הפנים, או העמודים שמחזיקים את הקנים, נקראים מנקיות, מלשון נקיון. וכן לקראת פסח עוסקים בנקיון גשמי שהוא סגלה לפרנסה, ולכן מצינו בגמרא שבגליל פסח אומרים הלל הגדול בגלל שהלל הגדול מדבר על (פסחים ק"ח). הקדוש ברוך הוא שיושב ברומו של עולם מחלק מזונות לכל בריה. ובחדש תשרי כשהגבורה שולטת, מובא בשם הרה"ק מברדיטשוב שאותם מלאכים שנבראים מתקיעת שופר [נקיון רוחני], נבראים מעבודות הנקיון הגשמי שמנקים לכבוד פסח. וכן נראה שהשתלשל בגמרא בתחילת פסחים שדנים שם על ראיות שאדם צריך לדבר בלשון נקייה, ומביאים לזה כמה ראיות מפסוקים וכו', לרמז גם על נקיון הפה, בימים אלו שהם בחינת פה סח, ואף שאין עבירה לומר מילים לא נקיות שהרי לא מתעסקים עם עבירות בחודש הזה, אבל זה לא נקי, ובחודש הזה צריך לעורר על ענין הנקיון.

מחצית השקל שממנו קנו את האדנים שהם יסוד המקדש מרמזים על יסוד האמונה.

מצינו בזהר (תרומה קנח:) שמקשר את מצות מחצית השקל שהיא בבחינת היחץ של האפיקומן, ובבחינת חצי המלכות של ארבעה עשר. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (תשא ע' קעב) והנה יש באמצע הראש [של אריף] ארבע חוד פנוי מבלי שערות, והשערות מחצי הראש מצד זה ומחצי הראש מצד זה, והם נצח והוד, ואותו הארבע שבאמצע הוא בחינה של היסוד הנקרא ארבע וכו', וכנגד זה המחצית הוא מחצית השקל וזה שאמר הכתוב "זה יתנו" שהוא יסוד הנקרא זה יתנו, רואים שמחצית השקל מרמזת על החלקה של שני חצאים שיש ביסוד. וכן מובא בשם הג"ר יוסף סלנט זצ"ל מדוע מחצית השקל מתקנת את חטא העגל, כי מחצית השקל שממנו קנו את האדנים שהם יסוד המקדש מרמזים על יסוד האמונה של עם ישראל שאנו רואים תמיד רק חצי מהתמונה. וכשישנים קשיים וצרות, האמונה מחיבת להאמין שהכל לטובה כי אנו רואים רק חצי מהתמונה ואיננו יכולים להבין את מעשי ה' איך הכל לטובה, ולכן זה מתקן את חטא העגל שחטאו בחצי היום ועשו חשבונות שמשא היה צריך לרדת וכו', כי היה חסר להם היסוד הזה שאין אנו מבינים ולא יודעים לחשב את החשבונות פראוי, ורק ה' יודע. ומבאר לדברינו שענין החצי הוא יסוד האמונה שתמיד ה' משפיע רק חצי שנתנו במחצית השקל. וכן באדנים שהתחלקו לשנים, שני אדנים לכל קרש, וכן בכל מקום. וזה מלמד אותנו שאיננו יכולים להבין את מעשי ה' כי יש לנו רק חצי מהתמונה, וצריכים להאמין שההבנה שהכל לטובה טמונה בחצי השני שאינו מתגלה. ואדרבה אסור לתת שקל שלם רק מחצית לסמל שהיום העבודה היא לא להבין אלא להאמין שהכל לטובה. מה שאין כן לעתיד לבא שה' יגלה איך הכל היה לטובה ונזכה לראות את כל התמונה אז נתן שקל שלם. וכן נראה לבאר הירושלמי (שקלים ד:) "כל העבר על הפקדים" ר' יהודה ור' נחמיה חד אמר כל דעבר בימאי תנו. ויש מקשים מה הקשר בין קריעת ים סוף למחצית השקל, שכל מי שעבר בים צריך לתן מחצית השקל. ומבאר לדברינו שמחצית השקל היא יסוד האמונה שזכינו בקריעת ים סוף שהים נבקע לשני חצאים והתגלה סוד החצי כפי שנבאר לקמן את סוד הכתוב "לגוזר ים סוף לגזרים". וכן מובא ברשב"ם (בראשית כד, כב) שים סוף נקרע לשני חצאים וכנגד זה אנו נותנים מחצית השקל בקע לגלגלת דבקע מרמז על בקיעת הים לשני חצאים.

מוֹבָא בְּסֵפֶר 'מַעֲשֵׂה רוֹקַח' (מסכת שקלים) שְׁמַחְצִית הַשְּׁקָל נוֹתְנִים בְּזִמְנָה כְּשֶׁאֵין הַשֶּׁם שְׁלָם, וְלַעֲתִיד לְבֹא כְּשִׁיחֶיָה הַשֶּׁם שְׁלָם, יִתְּנוּ שְׁקָל שְׁלָם. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'דְּבָרֵי מַהֲרִי"א' מֵהֶרֶב יְהוּדָה אֶסְאֵד זצ"ל עַל הַפִּיּוּט וְשְׁקָל אִשָּׁא בְּבֵית נְכוֹן וְנִשְׂא שְׁלַעֲתִיד לְבֹא יִתְּנוּ שְׁקָל שְׁלָם. וּמִבְּאֵר לְדְבָרֵינוּ דְלַעֲתִיד לְבֹא כְּשֶׁנִּזְכָּה לְהַבִּין אֶת כָּל הַתְּמוּנָה, מִן הָרְאוּי לְתַת שְׁקָל שְׁלָם.

מוֹבָא בְּ'שַׁעְרֵי אוֹרְהָ' (שער ו-ז), שְׁמִדַת הַגְּבוּרָה, שְׁשׁוּבְרַת אֶת הַחֶסֶד, שׁוּמְרַת אֶצְלָה אֶת הַהֲשָׁפְעוֹת שֶׁהִיא צְמֻצְמָה, כְּדִי לְהֲשַׁפִּיעַ אֶת זֶה לַעֲתִיד לְבֹא. וְכִפִּי שְׁמוּבָא בְּ'רַבְּנוּ בְּחַיִּי' (ויקרא כג, מ), שְׁבַעֲוֹלָם הִזָּה אָנוּ מְקַבְּלִים רַק אֶת הַשְּׁפַע שְׁיִוְרָד לְסַפִּירַת הַמַּלְכוּת לְמַטָּה, וּבַעוֹלָם הַבָּא נִקְבַּל גַּם אֶת הַשְּׁפַע שֶׁיֵּשׁ בְּסַפִּירַת הַיְסוּד. וּמִבּוּאֵר לְדְבָרֵינוּ שֶׁהִנְהַגָה זֶה גַּם מִסַּתִּירָה אֶת הַהִבְנָה לְמַעֲשֵׂי ה' כְּדִי לְנַסּוֹת אוֹתָנוּ אִם אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים הַכֹּל בְּאֵהָבָה אִף שֶׁאֲנוּ לֹא מְבִינִים אֶת כָּל הַתְּמוּנָה. וְכֵן מוֹבָא בְּ'בַעַל הַטּוֹרִים' (שמות יב, מב) שְׁלִיל פְּסַח מִתְחַלֵּק לְשְׁנֵי חֻצָּאִים, הַחֻצִּי הָרֵאשׁוֹן כְּנֶגֶד לַעֲתִיד לְבֹא וְהַחֻצִּי הַשֵּׁנִי כְּנֶגֶד יְצִיאַת מִצְרַיִם. וְרוֹאִים שְׁלַעֲתִיד לְבֹא גַם הַחֻצִּי הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַלֵּילָה כְּלָל בְּהֲשַׁפְּעַת הַקִּדְשָׁה. מֵה שֶׁאֵין כֵּן בְּזִמְנָה הַגְּלוּת הַהֲשַׁפְּעָה מִתְחִילָה רַק בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה. וְכֵן מוֹבָא בְּ'מִבּוּא שְׁעָרִים' לְהָאֲרִיז"ל (שכא) שֶׁבְּזִמְנָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ זָכוּ לְחֶסֶד שְׁלָם, וְלֹאֲחֵר הַחֲרָבָן הַתְּמַעֲט חֻצִּי מִהֲשַׁפֵּעַ, וְגַם הַחֻצִּי שְׁיִוְרָד, יוֹרֵד בְּאִפְּן חִיצוֹן וְלֹא פְּנִימִי.

וְכֵן בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא בְּחִינַת לַעֲתִיד לְבֹא הַזְּוִיג מִתְחִיל כְּבָר בְּחֻצִּי הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַלֵּילָה. וְכֵן מוֹבָא בְּרַבְּנוּ בְּחַיִּי (שמות טז, כט) אָמְרוּ בְּמִדְרָשׁ תְּהִלִּים אָמַר רַבִּי יִצְחָק כָּל עֵיסְקָא דְשַׁבַּת כְּפּוּל, עֵמֶר כְּפּוּל, דְּכַתִּיב "שְׁנֵי הַעֲמֹר לְאֶחָד", קַרְבָּנוּ כְּפּוּל, דְּכַתּוּב "וּבְיֹום הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְּבָשִׂים", עֲנִשׁוּ כְּפּוּל דְּכַתִּיב "מִחֲלָלָה מוֹת יוֹמָת", שְׁכָרוּ כְּפּוּל דְּכַתִּיב "וְקִרְאֵת לְשַׁבַּת עֲנֵג לְקִדּוּשׁ ה' מְכַבֵּד", אֲזַהֲרוּתֶיהָ כְּפּוּלוֹת, "זְכוֹר וְשִׁמּוֹר", מְזִמּוֹר כְּפּוּל דְּכַתִּיב "מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת". רוֹאִים שֶׁבְּשַׁבַּת הַכֹּל כְּפּוּל. וּמִבְּאֵר לְדְבָרֵינוּ שֶׁלְשַׁפַּע שֶׁל הַשַּׁבַּת יֵשׁ כְּפָל, וְלָכֵן שְׁכָרוּ כְּפּוּל. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֶרֶ"ג ר' דָּוִד בֶּן שׁוֹשֵׁן שְׁלִיט"א שֶׁהַמְלָה ע"ץ הַמְסַמְלֵת אֶת הַיְסוּד, מְרַכְּבַת מִשְׁתֵּי אוֹתוֹת שְׁצוֹרְתָן שְׁוָה, הֵינּוּ הָאוֹת ע"ץ הִיא אוֹת ע' הַפּוּכָה, וְשִׁתִּיחֵן יְחַד מְרַמְזוֹת עַל הַתְּפַשְׁטוֹת עֲנִפֵי הָעֵץ. וּמִבְּאֵר לְדְבָרֵינוּ שֶׁיֵּשׁ כְּאֵן רִמְזֵי שְׁבִיטוֹד כָּל שְׁפַע הוּא כְּפּוּל שְׁנַיִם.

מְצִינּוּ בְּזֵהָר (תִּיקוּנִים נו). וְאִיהִי מְצָה פְּרוּסָא מְסַטְרָא דְשִׁמְאָלָא, וְאִיהִי מְצָה שְׁלֵמָה מְסַטְרָא דִּימִינָא. הַזֵּהָר מְרַמֵּז שֶׁהַמַּלְכוּת הִיא בְּסוּד מְצָה פְּרוּסָה מִצַּד הַשִּׁמְאָל שְׁפּוֹרְס לְשְׁנַיִם בְּעוֹלָם הַזֵּה, וְשׁוּמֵר חֻצִּי עֲבוּר הַעֲתִיד לְבֹא, וְהַמַּלְכוּת תִּהְיֶה מְצָה שְׁלֵמָה לַעֲתִיד לְבֹא. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהָר (תִּיקוּנִים כח:) שְׁלַעֲתִיד לְבֹא הַמְצָה תִּהְיֶה שְׁלֵמָה, וְלֹא נְפְרוּס אוֹתָהּ. וְכֵן הַמְסַפֵּר הַמְסַתֵּתֵר בֵּין אוֹתוֹת שְׁבוּ"ר הוּא 496 כְּמִנִּין מַלְכוּת. וְכֵן מוֹבָא בְּ'שַׁעֲרֵי הַכּוֹנּוֹת' לְהָאֲרִיז"ל (פסח ח"ב ע' קסט), שֶׁהַחֻצִּי הַקָּטָן הוּא בְּבַחֲיִנַת מַלְכוּת, וְהַחֻצִּי הַגָּדוֹל שְׁנִשְׂאָר לְאִפִּיקוּמֵן הוּא כְּנֶגֶד הַיְסוּד. וְכֵן מְצִינּוּ בִירוּשָׁלַיִם (סוטה ז): "וְאִנְקָמָה נִקַּם אַחַת מִשְׁתֵּי עֵינַי מִפְּלִשְׁתִּים", אָמַר רַבִּי אֶחָא אָמַר לְפָנָיו רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תָּן לִי שְׁכָר עֵינַי אַחַת בְּעוֹלָם הַזֵּה, וְשְׁכָר עֵינַי אַחַת מִתְּקַנָּת לִי לַעֲתִיד לְבֹא. וְרוֹאִים שֶׁהַשְּׁכָר מִתְחַלֵּק חֻצִּי בְּעוֹלָם הַזֵּה, וְחֻצִּי לַעֲתִיד לְבֹא. וְכֵן מוֹבָא בְּכַתְּבֵי הֶר"א חֲבֵר (שִׁיחַ יִצְחָק ח"ב לִיקוּטִים ד') יְדוּעַ כִּי יְסוּד נִקְרָא צְבִי, כְּמוֹ שֶׁכַּתּוּב "מְכַנֵּף הָאֲרָץ זְמַרְתָּ שְׁמַעְנוּ צְבִי לְצַדִּיק", וְאָמְרוּ רז"ל מֵה צְבִי הִזָּה כְּשֶׁהוּא יִשְׁן עֵינָיו אַחַת פְּתוּחָה, כִּי ב' עֵינַיִם דִּילִיָה הֵם חֶסֶד וּגְבוּרָה וּבְגִלוּתָא כְּשֶׁהַזְּוִיג נִפְסַק שְׂאֵז הוּא בְּסוּד הַשְּׁנָה אֵינּוּ מְאִיר עַל יְדֵי חֶסְדִּים שְׁבוּ, רַק מְסַטְרָא דְגְבוּרוֹת לְבַד. רוֹאִים שֶׁהַצְּבִי הַגָּשְׁמִי מְסַמֵּל אֶת הַצַּדִּיק יְסוּד, וְכִשְׁהַצְּבִי יִשְׁן הוּא מְסַמֵּל אֶת הַצַּדִּיק יְסוּד בְּזִמְנָה הַגְּלוּת שֶׁהִיא בְּבַחֲיִנַת שְׁנָה, וְנִרְאֶה דְלָכּוּן הַצְּבִי יִשְׁן כְּשֶׁעִין הַשְּׁמַאֲלִית פְּקוּחָה לְסַמֵּל שֶׁהַיְסוּד מְשַׁפִּיעַ בְּזִמְנָה הַגְּלוּת רַק דְרָךְ הָעֵינַן הַשְּׁמַאֲלִית הַמְסַמְלֵת אֶת הַשְּׁפַעַת הַגְּבוּרוֹת. וְלַעֲתִיד לְבֹא נִקְבַּל גַּם אֶת הָעֵינַן הַיְמָנִית שֶׁמְסַמְלֵת אֶת הַחֻצִּי הָעֲלִיוֹן שֶׁל הַחֶסְדִּים.

רבי מאיר היה מטיל את מספר קנקנתו"ם למספר די"ו שעולה יחד עם האותיות תשע"ו.

מצינו בגמרא (עירובין יג.) אמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי מאיר, כשהייתי לומד תורה אצל רבי עקיבא, הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו, ולא אמר לי דבר. וכשבאתי אצל רבי ישמעאל, אמר לי, בני, מה מלאכתך אמרתי לו, לבלר אני. אמר לי, בני, הוי זהיר במלאכתך, שמלאכתך מלאכת שמים היא. שמא אתה מחסר אות אחת, או מיתר אות אחת, נמצא מחריב את כל העולם פלו, אמרתי לו, דבר אחד יש לי, וקנקנתום שמו, שאני מטיל לתוך הדיו. אמר לי, וכי מטילין קנקנתום לתוך הדיו והלא אמרה תורה "וכתב", "ומחה", כתב שיכול למחות. מאי קאמר ליה ומאי קא מהדר ליה, הכי קאמר ליה, לא מיבעיא בחסירות ויתירות, דלא טעינא דבקי אנא, אלא אפלו מיחש לזבוב, נמי, דלמא אתי ויתיב אתגיה דדלית ומחיק ליה, ומשוי ליה ר"ש דבר אחד יש לי וקנקנתום שמו שאני מטיל לתוך הדיו. שמעתי מהרה"ג ר' מיכאל בלולו שליט"א שרבי מאיר היה מטיל את מספר קנקנתו"ם למספר די"ו שעולה יחד עם האותיות תשע"ו, כדי שלא יהיה מצב של מחריב את כל העולם, לרמז שרבי מאיר רצה להמתיק את ביאת המשיח בשנת תשע"ו שאז יש את מלך פרס שמחריב את כל העולם, לכן הוא הטיל קנקנתום לתוך דיו.

נראה לבאר דבריו; כיון שאצל רבי מאיר האיר האור של הגאלה כבר בחייו, כמובא במדרש (ילקוט בראשית לד) בתורתו של ר' מאיר מצאו פתוב פתנות אור. וכן מצינו בגמרא (עירובין יג.) למה נקרא שמו רבי מאיר, שהיה מאיר עיני חכמים בהלכה. וכן מצינו במדרש (ב"ר צב, ו) שרבי מאיר אמר שיש לו אח ששמו כי טוב, וכוונתו היתה על אור השמש, היינו האור הגנוז שנקרא "אור כי טוב" שנגנז בשמש, ויתגלה לעתיד לבא כשה' יוציא חמה מנרתיקה. וכן מצינו במדרש (ב"ר צד, ט) בתורתו של רבי מאיר מצאו פתוב "ובן דן חושים". כיון שתורתו של רבי מאיר היא בבחינת אור הפנימי של התורה, לכן היה פתוב בה בן, לרמז שחוש"ם שהוא אותיות משי"ח, שיך לשם הוי"ה במלוי ב"ן המסמל את ספירת המלכות. וכן המספר המסתתר בין אותיות רב"י מא"ר הוא 444 כמנין מקדש. וכן רבי מאיר בקש שיקברוהו מעמד שיהיה מוכן מיד לתחית המתים. (עין 'בן יהודע' ר"ה יז.) וכן שמעתי מהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שברורה אשת רבי מאיר היתה מלמדת גדולה, והיא בגימטריא משיח בן דוד. והיא גם מרמזת בשמה על סוד הברור של הגאלה. והוסיף הרה"ג ר' פנחס ל. שליט"א שסתם משנה רבי מאיר, ומשנה היא מלשון שמן שמאיר עיני חכמים. וכן הפתוב (בראשית מט, כ) "מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך". ס"ת פנהורא"י שמרמז על רבי מאיר. כמובא בזהר (ויחי רמו.) "ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו", להראות היכן הוא הקשר שלו במקומו, שהוא מושך אותו שמן המשחה שלמעה. רואים שאשר יש לו קשר לעולם השמן שלמעה. וכן מובא ברבנו בחיי (במדבר ב, ב) אשר צבע מפתו דומה לאור השמן מציר בה אילו זית. וכן מובא בר'רוקח' (ויצא) ששבט אשר זכו לסודות התורה שנמשלו לשמן. וכן מצינו במדרש (במדבר ב, י) שבט אשר מאיר על החשך. וכן מצינו בגמרא (סוטה מט.) משמת רבי מאיר בטלו מושלי משלים. והפתוב "מאשר שמנה לחמו" ר"ת מש"ל המסמל את פנימיות התורה שנגמדת בבחינת משל ונמשל. וכן מובא ב'בעל הטורים' (דברים לג, כד) "ברוך מבנים אשר יהי רצוי". ר"ת מא"ר. על שם שהשמן שהוא מאיר פניהם ומאיר למנוחה.

זעקת השכינה.

[הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ולא מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע לא מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינות שלהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל בספר הזהר ובשאר ספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממנה את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל הגוב"י על 'עץ חיים'** (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). **הענינים וההרוגים בזמן הגלות** תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו ה'אור החיים' הקדוש** (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו כל יום חובת לימוד בספר הזהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל, מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח, ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו', ומי שאצלו במסגרת עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מדור גלגלים בתורה

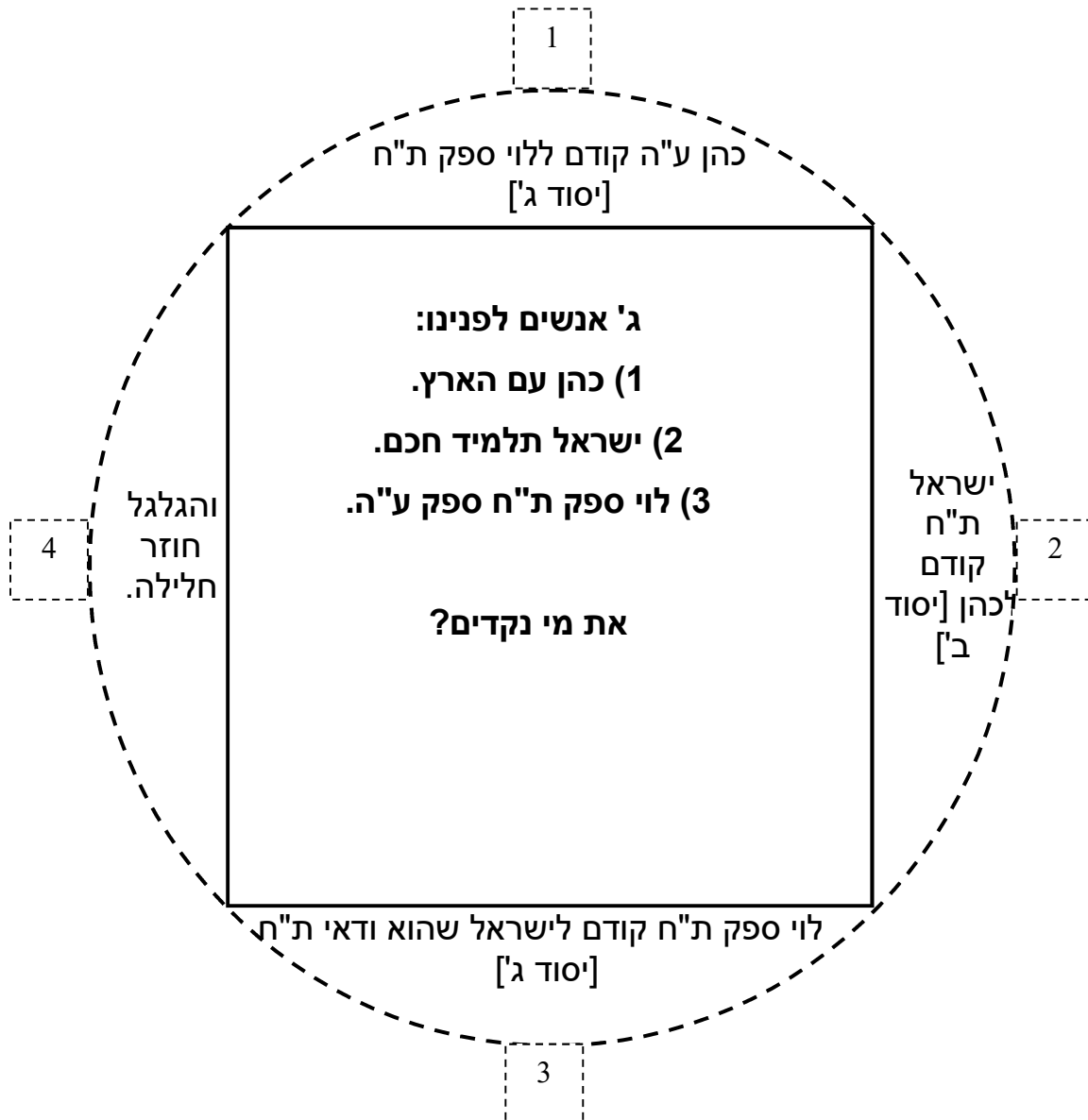
תקציר גלגלים מתוך הספר 'משברי ים גלגל החוזר בתורה', שחיבר אחי הרה"ג ר' שמואל פיש שליט"א בספר מתבארים באריכות מאות גלגלים בתורה. ניתן להשיג בטל: 036188995

כהן לוי ישראל

[מכתבי הג"ר מרדכי גולדמן שליט"א]

הידיעות ההלכתיות הנחוצות להבנת הגלגל

- א. כהן קודם ללוי, ולוי לישראל. כאשר כולם תלמידי חכמים או כולם עמי הארץ. [הוריות דף י"ג].
- ב. ת"ח קודם לע"ה ומעלת החכמה גוברת על מעלת היחס, שאפי' ישראל ת"ח ואפי' הוא ממזר קודם לכהן גדול ע"ה. [הוריות שם].
- ג. ודאי במעלה הפחותה עדיף על ספק במעלה העליונה. הלכך כהן ע"ה יקדם ללוי שהוא ספק ת"ח. וכמו כן לוי ע"ה יקדם לישראל ספק ת"ח, משום שמעלת היחס היא ודאית אצל הלוי ואילו העדיפות בחכמה (של ת"ח כנגד ע"ה) רק מסופקת אצל הישראל.
- ד. קדימת ת"ח שהזכרנו ביסוד ב' היא להחיותו ולהשיב אבידתו תחילה ולהקדימו בצדקה ובפדיון ובהלוואה וכיו"ב. אכן לגבי קריאת התורה נהגו מדורות קדומים להקדים את הכהן כדי למנוע קטטה ומחלוקת.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il טל: 0533109982

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad60OFCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad60OFCnuaHdrRWZXSgtJVLk>

קישור להורדת שיעור י"ט כסליו בביתר עילית

נושא השיעור: הקשר בין בעל התניא לבחירת טראמפ בארה"ב

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad60OFCnuSmwwTWZ6aDBCUnc>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<http://beta.hebrewbooks.org/53606>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל לשנים תש"ע - תשע"ג

<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1722>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל תשע"ד

<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1890>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל תשע"ה

<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1890>

קישור לארכיון השיעורים והעלונים

<https://docs.google.com/folder/d/0B5g5K6Iej11iT3Z0M2NOVnJZX3c/edit>

סוד החשמל 400 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsTa1B6UT-XOPxMOg0L8LFD>

סידור הרש"ש 37 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsRpQM-VAJ6yf9Lw6Bkvw3P>

קישור להורדת תוכנת הרמז בגירסא חדשה עם הוספות רבות

<https://drive.google.com/file/d/0B8NARozmpeUAQ3A1QjhqUzhWY0U/view?pref=2&pli=1>

בעזה"ש"ת

אנו שמחים להודיע על

קו טלפון של סוד החשמל

מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

025805801 או: 0723326302 או: 0799280256 או: 0799164284

025805801 > 1 > 01>

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת